

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Уредништво и Администрација,
Београд, Јакшићева 4-а/II
ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА
Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

ДОСТА СТИМ! ЈАКО ЈЕ ПРАВИТИ ВИЏЕВЕ О «ДИРИСУ»

РИБОЛОВ У МУТНОЈ ВОДИ

ВЕСТИ ИЗ СТРАНИХ ЕВРОПА

ПРЕКОМЕРНИ ДОБИЦИ И ГУБИЦИ
Лондон, фебруара. — Повећање пореза на прекомерни добитак, проузрокован ратом, забринуло је једино ратне лиферанте, пошто они једино имају прекомерне добитке, док се сви остали морају помирити са прекомерним губитком.

ОЛАКШАВАЈУЋА ОКОЛНОСТ
Како јавља «Дејли Мејл» из Њујорка, тамо влада уверење, «желели овај рат да добије, тај мора и да се бори». Ово признање сматра се у добро обавештеним круговима као олакшавајућа околност.

СОКРАТ ЈЕ ОПЕТ АКТУЕЛАН
Према Рузвелтовој изјави, морају се пронаћи кривци за овај светски пожар, а затим их треба казнити.
Сократова изрека «упознај самог себе» никад се боље није могла применити, него на ову изјаву Рузвелта.

МОЋ НАВИКЕ
Лондон, фебруара. — У Сити-у влада велика забринутост због пада акција малајског цинка, бабра, калаја, петролеја и осталих руда. За овај пад сва кривица се свалује на Јапанце, пошто нису напали Малајско полуострво од стране Сингапура, како је предвиђено у енглеском генералштабу, него баш обратно.

Овде се спрема једна протестна нота, којом се Јапану пребације овај нетактичан гест и у којој се предаже центалменски споразум. Према овом споразуму све руде и плантаже гуме требало би да припадну Енглезима, а Малајци нека припадну Јапанцима.
Ако Јапанци не пристану на овај пожртвовани гест, тада ће Енглези одмах повести против Јапанаца офанзиву — чим буду могли.

СВЕ МУ ЈЕ СВЕЈЕДНО
Америчко удружење домаћица поднело је предлог да се опет уведе прохибиција. Међутим сматра се да ни ова акција неће много вредети, јер кад закрести мачија дрека, онда је сасвим свеједно бити пијан или трезан. Ништа му не помаже.

Чунгинг. — Приликом састанка између Вавела и Чанг-Каж-Шека, пало је са енглеске стране питање, колико је губитака нанесено Кинезима приликом последње јапанске офанзиве. Кинески премијер је одговорио: — Губитци су изражени у једној нули.
— Како то?
— Па тако, пре офанзиве нас је било 400 хиљада а сада 40 хиљада.

Сиднеј. — У пркос великој врућини која влада у Аустралији, расположење народа се налази још увек на тачки смрзавања. На последњој седници владе,

претседник је дао следећу изјаву: «Не плаши нас толико приближавање Јапанаца, колико вест да ће нас посетити Антони Идн. Јер где год се тај господин до сада појавио, ту су ствари унапред осуђене на пропаст.»

Њујорк. — После запоседања француских бродова од стране министарства морнарице у овдашњој јавности преовлађује мишљење да се ту не ради толико о простом акту прекршаја међународних закона, колико о старању да ти бродови, онако неактивни, сасвим не зарђају. Постоји још само подељено мишље-

ње које је сретство боље за скидање рђе са тих бродова, немачко или јапанско.

Лондон. — Краљевско научно географско друштво, у вези са неуспесима енглеске офанзиве са египатске границе, предложило је влади да се у школским уџбеницима измени онај став који говори да се Енглеска из Египта снабдева памуком, па да се стави да се снабдева вуном. По оној старој: «Вуна, Кићо...»

Вашингтон. — Запитан од новинара на последњој конференцији штампе шта је предузето у циљу безбед-

ности Сједињених Држава, господин Рузвелт је изјавио: — Па, појачали смо кордон полицајаца око Беле Куће.

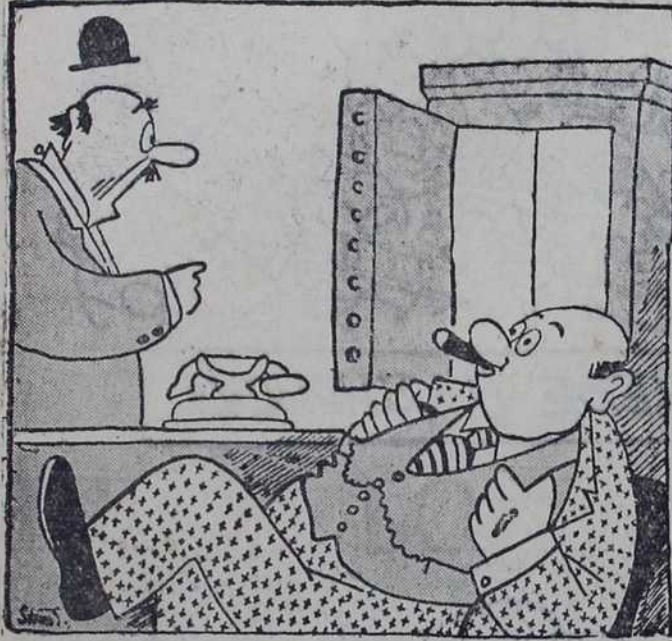
Токије. — У овдашњој јавности се са интересом коментарише чињеница да је у сукобу са Сједињеним Државама од стране јапанске флоте више потопљено подморница него површинских бродова. Војни кругови се слажу у претпоставци да је то сасвим разумљиво, пошто се једина флота, са којом располажу Американци и онако налази под површином воде.

Наше прилике @ не прилике

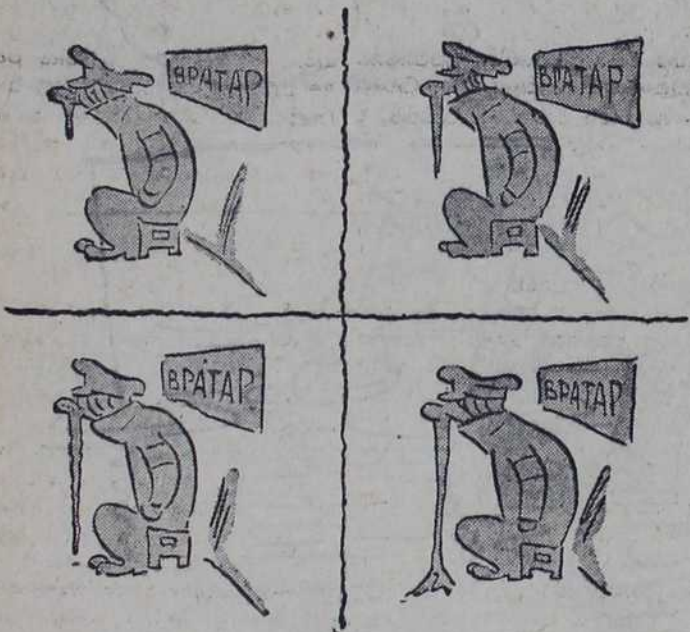
У ери немощних моћности

Из касе једне београдске књижаре лопови су, не обивши касу однели близу милион динара.

— Па каса вам стоји отворена!
— Шта ми вреди да је затварам кад се дешава да се из затворених каса извуче новац а да се сама каса не обије.

Један леден виц

— Данас сам видео маст по 36 индара.
— Где!
— У максималном ценовнику.

МОДА
Шта ће се носити овога пролећа

Пролеће се приближава Свакоме, који полаже на елеганцију ваља мислити како треба оставити зимску одећу и шта треба набавити за пролећну сезону.

Зимску одећу: капуте, крзна и муфове је добро ставити у нафталин, још боље у целофанске џакове, а најбоље у заложне банке. За оне који су били без зимских капута, то се не препоручује.

За пролећне тоалете је веома важно направити избор телалнице, кројача који још крпи на вересију и обућара који вам неће за две закрпе узети пола месечне плате. Пошто у моду поново улази витка линија, треба унапред спремити још неколико рупа на кајишу а кад сузите одело, преостали штоф сачувајте за закрпе.

Преимућство ове сезоне је што се одело неће морати да чисти од масних флека. Исто тако се не треба плашити да ћете добити мрље од јаја и зејтина. Ако неко има такве флеке од прошле године, нека се чува да му се не одузму карте за ту врсту артикала. На глави ће се и даље носити коса, а за оне без косе биће модерна ћела. Нека се нико не плаши на сунцу свичанице пошто их није ни преко зиме стрефила зимница.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Кратен (Сретен) је положио испит с оценом једногласно.

Кад је умро, говорило се за њега да је необично волео красти (страсти).

Не постоји свет без луда (чуде).

Један од мученика (ученика) Сократових. Звао се злато (Плато).

Лепи народни обичаји (обичаји) много су искварени.

Адвокат је дао такву убедљиву одбрану, да су му у лудници (судници) честитали.

Цео свој век проживео је побожно као слепац (светац).

МИРАЗ ЈЕДНЕ ГОСПОЈИЦЕ

— Дабоме, треба да се ожениш Маром. Она је врло лепа и баш би били одличан пар.

— Добро, добро, али шта она има?

— Како мислиш?

— Па мираз. Колико носи?

— Сто хиљада ако њен отац не банкротира!

— Како то: ако не банкротира?

— Па ако банкротира, онда ће бити двеста хиљада.

ПРАЗНА ПУШКА

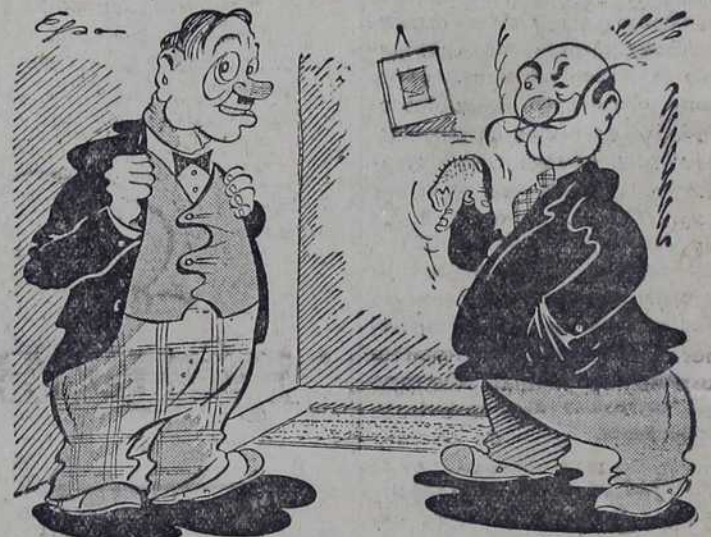
Један човек пошао у лов, али заборавио да понесе метке. Одједном потрча један диван зец.

— Несрећниче један, рече му пријатељ, па ти ниси напунио пушку?

— Ћути, будало једна, откуд те зец зна!

— Још само да ослободимо земљу од ове енглеске зубобље.

— Како да те ангажују за лондонски радио.
— Још од детињства имао сам бујну машту.

— Хајдемо пешке кући. Видиш ли колико је жив саобраћај у ваздуху.

НЕДЕЉЕ НЕДЕЉЕ

Недеља, 8 фебруар

Жали се чувар зоолошке баште: Одем пре неки дан у кавез белог медведа, а он се блажено и боговски башкари по оној цичи. Хтедох да видим да ли му је довољна температура па изадам термометар, а он, досада љубазан и предусретљив према мени, нарочуши се. Скочи на мене, и пре него што сам се снашао истрже ми термометар и разби га у парам парче. Не знам, брате, откуд то да бели медвед мрзи термометар?

Понедељак, 9 фебруар

Поледица, па човек само врат што не скрља. У Балканској улици једно коњче се оклизну, паде и болно зарза: сломило ногу. Псује кочијаш а кола са кланице се створише за трен ока. Једна госпођа наишла са синчићем, па кад видела шта се дешава, окрете се детету: — Мико, трчи и телефонирај тати да ћемо за вечеру да имамо говеђе дебrecине, а ја одох да ухватим ред пред касапницом. И потеже жена уз брдо.

Уторак, 10 фебруар

Сретнем данас мог проту. Нерасположен је и носи нешто испод мишке. Поздрависмо се а он тек окрете: »Остарио сам као свештеник а сада почињем да сумњам у мудрост религије. У светој писму каже: »Ко тебе каменом, ти њега хлебом« и сад замислите да ударим некога овом пројом што добијамо од »Дириса«? Убио бих човека на месту. Далеко било од нас.

И оде човек, вртећи главом.

Среда, 11 фебруар

Седим у биоскопу а две дамице ћеретају поред мене. »Замисли, каже једна, како је данас тешко доћи до свилених чарапа. Одем код једног трговца, младог, симпатичног човека, а он рече:

— Обуците панталоне. То многе жене раде.

— То обуците ви, љутнух се ја, а он, безобразник, насмеши се па одговори: — А, не, госпођице, за свилене чарапе ја радим обратном.

Четвртак, 12 фебруар

Сретнем једног пријатеља, ружног као мајмун. А са њим дама, лепа као уписана. Позовем га на страну и упитам:

— Нашта, бре, увати ову лепотицу?

— На мушкост.

— Како на мушкост?

— Па тако. Имам код куће сакривено још једно пола свиње и двадесетак кила пршуте.

Петак, 13 фебруар

Када је петак, и још 13, човек не треба никада да започне неки посао. Био мој пријатељ по унутрашњости да пазари. Кад се вратио одем да га посетим, а он лежи потрбушке на дивану и решава укрштене речи.

— Па, шта је било? — питам га ја.

— Ништа. Пазарио сам мало прасиће испод руке.

— Па колико си добио?

— Двадесет и пет.

— Толико много!

— Ти си једини који се слажеш са мном, а они што су ме млатили кажу да сам добио тако мало само зато што сам нежне конструкције.

Субота, 14 фебруар

Седимо у бифеу и пијемо а један пријатељ се тужно загледао пред собом.

— Сетих се — каже — нешто оца синоћ, Бог да му душу прости. Да је жив, поносио би се са мном.

— Како то?

— Па увек ми је говорио да сам права цепаница, а откако добисмо Централу за огрев, цепаница је ређа него неки генијалан човек.

САВРЕМЕНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА БРИТАНИКА

Вавел — човек који никако нема среће у ратним операцијама. Дејство — измишљени успех. Дати гаранције некоме — ископати гроб дотичноме. Евакуација — сеоба без икаквог отказа.

Иди — прошлогодишњи и овогодишњи рекордер у путовању.

Колоније — земље за уносно пласирање лордовског капитала. »Кинг Џорџ« — види »Пренс оф Велс«.

Лорд — човек који даје пример како се секу купони и примају дивиденде од 500%.

»Пренс оф Велс« — бојни брод који је отишао у госте код Нептуна, бога мора.

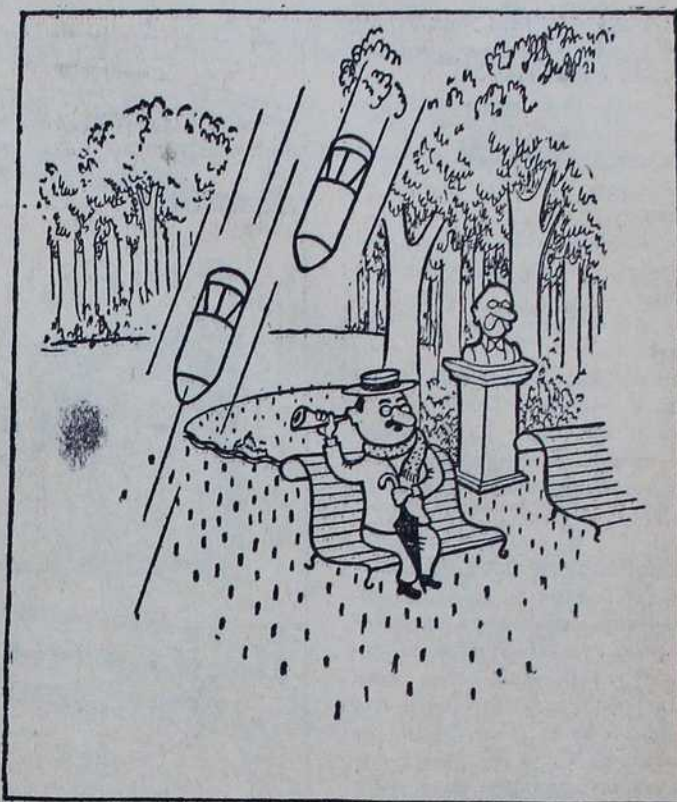
Черчил — највећи заводник света, који је завео и упропастио већи број лаковерних малих народа.

АМЕРИЧКИ ВРХОВНИ САВЕТ ПОЗВАО ХИТНО ГРЕТУ ГАРБО

Вашингтон, фебруара. — Врховни војни савет састао се у данашњој седници и пошто није био у могућности да реши тугаљива питања. Маниле и пацифичких острва, то је хитно позвана Грета Гарбо која је одмах долетела авионом директно из Холивуда.

На ову идеју дошао је један амерички министар филмски магнат, сећајући се да је једном Грета Гарбо извукла његово филмско предузеће из кризе.

Глуви Енглеz

— ... Молим? Шта кажете?

Преглед СТРАНЕ

Кјубишев. — У вези са вешћу да се тице селице крећу ка северу, што је сигуран знак скорог пролећа, војни паралажа Лозовски је изјавио: »Па и ми се, као тице селице, због пролећа спремамо на селидбу. Само — оне се селе на север, а ми — мало даље — на Исток.

Рио де Жанейро. — Специјални дописник »Рајтера« јавља:

»Код становништва јужноамеричких држава констатовао се последњих дана велики оптимизам. Музика свира на све стране и прангије пуцају као да је неки државни празник. Запитан од новинара за разлоге тог расположења, један угледан аргентински политичар је изјавио: »Како да се не радујемо кад нас америчка и енглеска штампа све мањем хвали. Изгледа да смо, хвала Богу, престали да будемо центар њихове пажње и нежности.«

»ВОРЛД РЕВИЈУ« СЕ ЉУТИ ШТО СЕ У ПОЛИТИКУ МЕШАЈУ ЉУДИ КОЈИ САМО НА »ДЕРБИ-У« ИМАЈУ УСПЕХА

Лондон, фебруара. — После седнице енглеске владе у јавности је дошло до великих разочарења. Многи листови пуни су написа против генерала који се не разумеју у војничким вештинама и политичара који само имају успеха на »Део-би-у«. Часопис »Ворлд Ревју« почастио је Јеврејина Гринвуда и Атлија, министре у Черчиловој влади. Личностима достојних демократија. Овај часопис препоручује енглеском народу, пошто му иначе друго ништа не преостаје, да окре-

не главу Сједињеним Америчким Државама, а Индија, Малаја, Борнео, Суматра и остала острва у Пацифику да окрену главу сунцу које се рађа на Истоку. Са душом ових народа нека раде шта им је воља, јер Енглеze је интересовао само њихов цинк, бакар, петролеј и остале опипљиве ствари.

ЗАХВАЛНОСТ РАТНИХ ФАБРИКАНАТА РУЗВЕЛТУ

Њујорк-Тајмс јавља да су амерички ратни фабриканти одржали у Њујорку конференцију. Са конференције послат је овај поздравни телеграм Рузвелту:

— Господине претседниче, најлепше вам захваљујемо, што сте нас спасли од пропасти. Остали смо без посла и претила је опасност да сасвим пропаднемо. Али благодаречи вашој увиђавности и племенитости према нашем интересу, ви сте Америку увукли у рат и на тај начин дели сте нам посла и омогућили нам да радимо и да зарадимо и ми неки долар за хлеб наш насушни.

У име захвалности изабрали смо вас за вечитог почасног претседника нашег Савеза америчких ратних фабриканата.

ЗНА, АЛ' НЕЋЕ

Према писању »Дејли Хералда«, Рузвелт разуме свој посао. Само још остаје да се констатује, шта је он да ли политички шустер или пекар.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

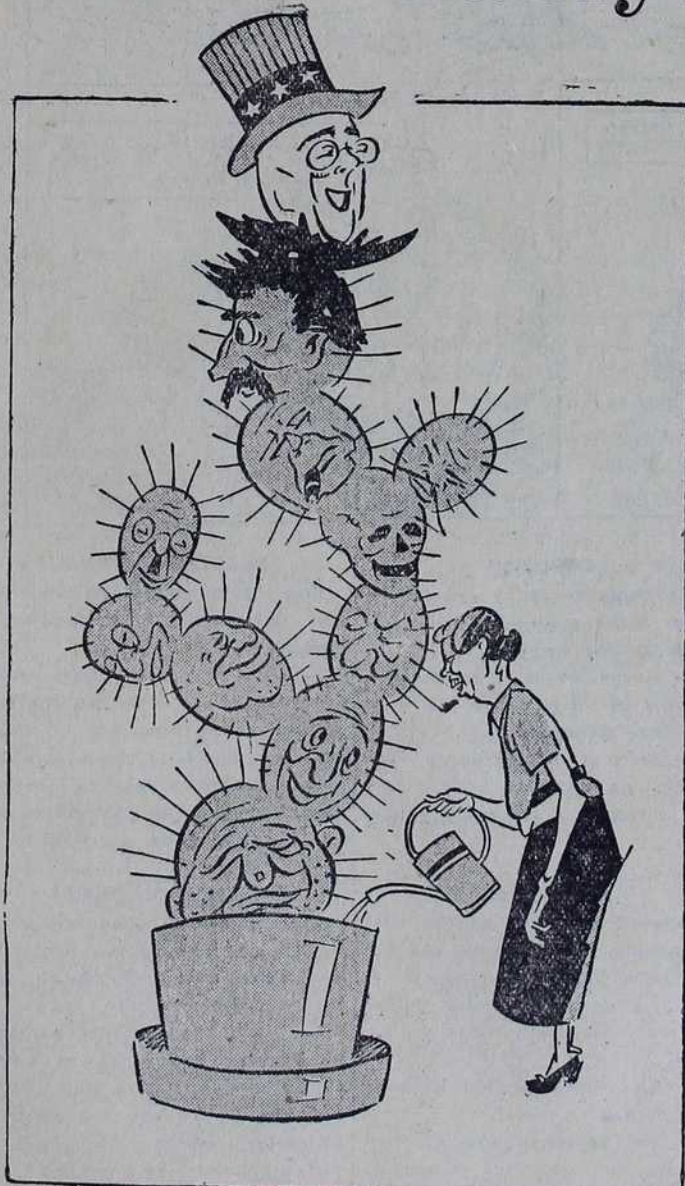
Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Тел. бр. 25-592.

Штампа: Штампарија »Луч«, Београд.

Чудновати кактус

ЊИХ ДВОЈИЦА ЗНАЈУ

У другом разреду основне школе пита учитељ:

— Јоцо, знаш ли ти штогод о постанку људи?

— Људи... овај... људи...

— Седи; не знаш! Кажу ти, Павле!

— Постанак људи... Молим, господине, ја тада нисам био у школи...

— Седи. Хајде реци ти, Милане?

Милан прилази учитељу, смешка се и каже:

— Ја знам како људи постају, ви знате како људи постају, а шта ови балавци морају и то да знају!

ПРВИ ПУТ НА ПОЗОРНИЦИ

Један младић је хтео да постане глумца, иако су се том противили његови родитељи. Жала му се испунила и он доби прво једну улогу служитеља. Кад је дошло вече да се појави на позорници, он је сат раније био обучен и, огледајући се у огледалу, стално је понављао оно неколико речи које је имао да каже:

— Господине грофе, једна дама од шездесет година чека у претсобљу:

Кад је дошло време да он изиђе на позорницу, сценарист га упути на позорницу. Али како се био збунио, младић упаде и рече:

— Господине грофе, шездесет година чека једна дама у претсобљу.

НАЈБОЉИ МАМАЦ

Један човек разгледа неку пољску вилу, коју би хтео да купи. Како вила није богзна како лепа, а око ње је мала баштица зарасла сва у коров, купац не изгледа баш одушевљен. Да би га придобио и наговорио да купи, сопственик поче да хвали своје имање, па ће:

— Јесте ли ви ловац?

— Па, кад има дивљачи!

— Е, онда ће вам се овде свакако свидети. Има један зец који сваког дана долази у комшијину башту.

НА ЦАРИНАРНИЦИ

— Имате ли што за царину, госпођице?

— Ништа, идем од вереника, ето видите, ако хоћете.

— Допустите... Ево, овде у чарапама имате три кутије финих цигарета, у комбинезону имате нове свилене чарапе, а испод ове хаљине кутију с бонбонама!

— Та није могуће? Јаој, срце слатко! Верујте ми да нисам веровала кад ми је казао!.. Платићу коликогод тражите!

ПИКАНТАН ПРЕТРЕС

У некој вароши одржавао се један врло пикантан судски претрес. Још много пре почетка претреса била је судска сала пуна, наравно највише женског света, већином из бољих кругова. Видећи то, претседник суда рече:

— Пошто је ствар претреса врло саблажњива, молим све поштене жене да напусте салу.

Ниједна дама није хтела да напусти своје место.

— Одација, рече тада претседник, пошто су све поштене жене изишле, најури, молим те, оне остале!

ТЕСТАМЕНТ

Осети неки богати Лала да ће ускоро умрети, па реши да направи тестамент. Позову му бележника и потребне сведоке да пред њима каже своју последњу вољу. Поред њих ту је и цела Лалина породица. Лала издели прво своју земљу, а потом покретне ствари, па поче да дели стоку. На крају уз бољан уздах рече:

— А ону краву што је већ осам дана нема, ако се не нађе, остављам светој цркви да ме спомиње о благоданима, а ако се нађе, нека је узме мој син Стеја.

ЈЕВРЕЈСКИ

Два Јеврејина потписују уговор о ортаклуку. Последњи члан уговора гласи:

— У случају пада под стечај добит се дели на равне делове.

ФЕНОМЕН

На улици се срећу два познаника. Једна води собом једанаестогодишњу ћерчицу.

— Дакле, то је та твоја мала, за коју си ми ту скоро рекао да је прави феномен?

— Јесте, то је, одговара родитељ, да феномен. Једанаест јој је година и не свира у клавиру.

ДОБАР ПАС

Један брачни пар најмио вилу у планини. Једне вечери, или боље рећи једне ноћи, суседи угледаше млади пар пред вратима како очајнички гледа у капију.

— Шта се то десило? Јесте ли заборавили кључеве?

— Не, одговори муж утучено, купили смо новог пса чувара, па нам не да да уђемо.

ПРАКТИЧНА ЖЕНА

Код »Цара« два стара пријатеља разговарају о породичним стварима:

— Моја кћи, каже један, студира медицину и за две године добиће за доктора.

— Хе, одговара други, моја је много практичнија од твоје, она не студира за доктора — она је већ добила доктора.

БЕЗ ИКАКВЕ ПОТРЕБЕ

Седе у кавани неколико пријатеља, па воде празне разговоре. Један, који међу њима важи за најпрактичнијег, каже:

— Ето, једне непотребне ствари. Троше се толике паре да се назидају читаве зидине око гробља, као да ће мртваци побећи из својих гробова.

Сви присутни се сложише да је он — бистар човек.

ПОГРЕШНО РАЗУМЕО

Два млада човека дођу лекару који је лечио њиховог стрица, банкара Симића. И обојица почеше у један глас:

— Дошли смо, господине докторе, да вам од срца захвалимо што сте лечили нашег стрица...

А лекар их прекиде:

— Јел'те, а кад је умро?

ЊЕНА СРЕЋА

— Госпођо Јело, чула сам да се ваша сестра верила. Бога вам, је ли срећна?

— Срећна је, не може бити боље! Једино што јој се не допада, то је њен будући муж.

ВРЕМЕ ЈЕ ДА СЕ ОЖЕНИШ

— Слушај, Перо, време је да се ожениш.

— Ма остави ме на миру, човече! Нећу да се женим!

— Ама зар ти није досадило да сваког дана идеш у кафану и да једеш ко зна шта. Онда се враћаш у хладну собу... Хтео би с неким да разговараш, а сам си...

— Добро. Знаш шта хоћеш. Сигурно си ми нашао неку девојку. Али ако она не зна да кува? Ако не буде добра домаћица? Ако она говори онда кад је мени воља да говорим? Ако...

— Их, ала си смешан! Па ко ти каже да мораш увек да седиш код куће?

У АПОТЕЦИ

— Јесте ли сигурни, господине магистре, да је овај ваш мелем за жуљеве тако добар лек?

— Уверавам вас, ако вечерас само једном намажете, нестаће жуљева и сутра можете до миле воље трчати.

— Дајте ми га онда, јер сутра идем на излет са друштом.

— Ево вам лек, али вам не бих саветовао да идете на тај излет, јер ће сутра падати киша.

— Откуда то знате?

— Ужасно ми сева жуљ, а то је сигуран знак.

САМО СТРПЉЕЊА

Човек кога vara жена отишао да се пожали тасту:

— Слушајте, ја више не могу овако! Ако је још једанпут ухватим, тешко њој...

— Јест, јест, али још горе било да је крадљивица, а то ће проћи. И њена мајка је била раније иста као она, али сад, само је погледај, откако је поружнела постала је светица и, веруј ми, и не помишља више на то да ме vara.

Тако и ти. Стрпите се; за двадесет година ништа од тога неће бити.

ЗБОГ ВЕШТАЧКОГ СИРЋЕТА

Манету суде због тога што је продавао вештачко сирће.

— Признајеш ли да си крив? гита га судија.

— Боже сачувај, г. судија! Је ли слободно да нешто питам?

— Питај слободно.

— Знате ли ви хемију?

— Не.

— А ви, г. хемичару, знате ли законе?

— Не. Ја сам само вештак.

— Онда, славни суде, дозволите да вам приметим: ви, г. судија и ви г. хемичару, учени сте људи, па ипак ви, г. судија, не знате хемију, а г. хемичар не зна законе. А од мене тражите да знам и једно и друго.

Сваке недеље ПРИША

Без наде

Од последњег напада из ваздуха Лондон није доживео такво узбуђење као приликом веридбе леди Елене Блокингамхауз са лордом Едуардом Фиц-Цералдом. Отац леди Елене, лорд Цералд Блокингамхауз је био човек без предрасуда. Он би дозволио да се његова кћи уда и за црног ђавола само да се растосиља њених дугова, гарден партија, љубавних афера и склоности према псима јазавичарима. Осим тога он је у потаји одржавао везе са пасторком једнога дрндача вуне.

Леди Елен се верила само зато што је, као и свака отмена Енглескиња, обожавала рат. Она лично је волела рат из два разлога: прво, што је могла да ошари шармантно поднаредничко одело женске помоћне службе, а друго, што је њен драги татица извлачио масне дивиденде из неких фабрика муниције. Као достојан потомак Алфреда Великог, чезнула је за бојиштем, али како женска помоћна служба није избијала из салона отмених квартова, где се давила око рулета и сендвича са гушчијом цигеромом, леди Елен је наумила да се ипак, макар посредно, нађе у огњу ратишта.

Само зато се и верила за лорда Едуарда Фиц-Цералда. Презрела је то што је он био труло богат, мало ударен мокром чарапом и члан Горњег дома, већ га је изабрала само због његовог ратничког изгледа. У пркос том ратничком изгледу, лорд Фиц-Цералд је претпостављао да је неспособан за војску и регрутна комисија се једногласно сложила са њим. Његово лордство је више волело да испија полиће по баровима и вади простирку под ногама Черчила, него да пушта крв на бојиштима за ниже расе. Међутим, када се између рибе и зечијег печења, на балу једне краљице без краљевине, прописно зацпоао у леди Елен, која је те вечери била просто заносна са својим поднаредничким чварцима, судбина војничке каријере лорда Фиц-Цералда се мало изокренула. Будући начисто са својом изненадном страшћу, Фиц-Цералд је одвукао леди Елен у заклон једне прозуке палме и тамо јој саопштио шта мисли о њеним женским дражима. Додао је да прелази преко свих њених љубавних афера са боксерима и евијатичарима, заклео се у пророка да је не узима због њеног мираза који је износио 3,756.233 фунти и четири ипо шилинга и завршио са предлогом да после веридбе отворе заједнички чековни рачун.

Леди Елен је, после неуспелих покушаја да изгледа збуњеном, радознано погледала у широка плећа и дугачке ноге Едуарда Фиц-Цералда и добила сјајну идеју.

— Пристајем — рекла је — али под једним условом. — Ње-

гово лордство је поправило монокл и очекуло.

— Да се јавите у војску, драги Едуарде. Ја обожавам ратнике а ви би били дивни у униформи каквог моторизованог пука.

Едуард Фиц-Цералд мало није пао у несвест.

— Драга Елена — рекао је горким гласом непризнатог родољуба — за мене би то била највећа срећа али ја имам равне табане, бронхитис, апендицитис, отечене крајнике, слабе очи, запаљење средњег ува, проширење вена и никада не устајем пре дванаест часова у подне. Како могу са тим особинама да будем у униформи неког моторизованог пука, реците и сами?

Леди Елен је нагло устала.

— Драги Едуарде, то је моја последња реч. Aut Casar, aut nichil. Ја желим вереника који ће да ми пише са ратишта писма пуна борбености и јунаштва. А кад Енглеска добије рат, ми бисмо се венчали.

Са тако блиским изгледом на венчање Едуард Фиц-Цералд се брзо помирио. Нестао је за неколико дана а идуће среде је лакеј Блокингамхаузових пријавио једног официра. Леди Елена је одушевљено истрчала и угледала пред собом отмено преподобије лорда Фица-Цералда у ратничкој униформи једног интендантског пука.

Леди Елена је пала у хистерију несвојствено својој раси.

— Не желим да се удам за фурунџију — викала је из свег гласа. — Драги Едуарде, ваша страст према мени мора да буде јача од ваше интендантске каријере. Ја желим да донесите победе на бојном пољу.

— Онда да се пријавим за спикера Радио-Лондона? — питао је опрезно лорд Фиц-Цералд.

Ипак се свршило на томе да је лорд отишао у прве борбене редове. Пошто није желео да оде из Енглеске, пријавио се за енглески корпус у Пољској. Затим је био послан у Нарвик.

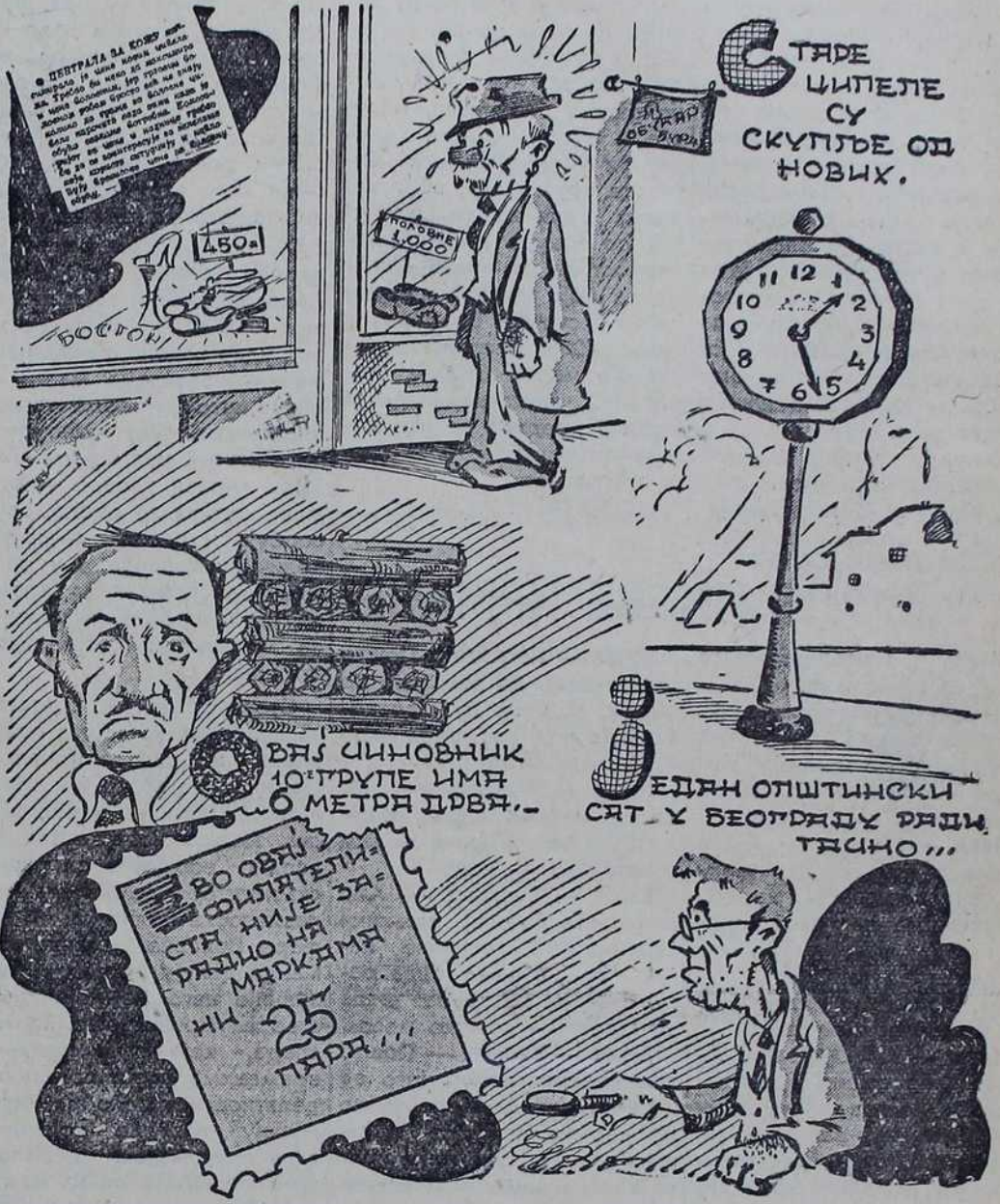
— Очекујем писма о победама у Нарвику — изјавила је леди Елен командиру своје чете, леди Патрицији Вилкоксон.

Лорд Фиц-Цералд није написао ни једно писмо. Киднуо је из Нарвика заједно са осталим енглеским официрима и довукао се некако до Фландрије. Кад је отпочела офанзива на западном фронту, леди Елен је триумфално изјавила на једној партији покера:

— Едуард ће ускоро писати о победама на Рајни.

Едуард је за то време гурао ка Денкерку, баталивши до ђавола и своју јединицу и непобедиве енглеске тенкове. У Денкерку је захвалио Богу што је некада односио рекорде у пливању и бацио се на посао да прегази оно мало канала Ла Манша. Сакривао се некако по лондон-

антологија истинитих чуда

ским клубовима па је отпремљен у Либију да стекне лаворике великом стратегу Винстону Черчилу

— Едуард ће ми ускоро писати из Триполиса — изјавила је леди Елен у елегантном склоништу једног женског клуба.

Едуард је некако искоњосао до Бенгазија, па је онда направио левокруг и заједно са Вавелом киднуо пуном брзином у заветрину египатске границе.

Испио је ту суморно неколико хиљада коктела, па су га отпремили да мало изиграва војну личност у Сингапуру.

— Кад налупају оне проклете Јапанце, Едуард ће ми донети за успомену један кимоно од праве свиле — изјавила је поносито леди Елен која је за то време аванзовала у наредника водника.

А прозаични Јапанци, који нису ни мало водили рачуна о дирљивом љубавном обећању једног лорда Едуарда Фиц-Цералда, наместили су тако вешто грбачу Енглезима да их нису задржале ни тврде зидине поноситог Сингапура.

Леди Елен је нестрпљиво чекала Едуардове вести о победа-

ма. Чекала и у међувремену мало флертовала са једним Аустралијанцем који јој је био додељен као посылни. Најзад је стигло писмо од Едуарда.

Ван себе од среће и поноса, сазвала је цео штаб женске помоћне војске и отворила писмо да им прочита. Сви су јој завидили. Од ђенерала, леди Тако и Тико, до каплара, војвоткиње Нekom и Нешто.

»Најдража Елен — стајало је у писму — ја сам вам обећао, darling, да вам пишем о енглеским победама и да то буде једини услов нашег венчања. Као џентлмен и као официр, ја вас, најдража, разрешавам дате речи, јер, ако је наша победа услов нашег венчања, онда до њега никад неће доћи.

Вама веома одани

Лорд Едуард Фиц-Цералд. Даље се не зна шта је било.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Полиција је утврдила да убиство нема везе са кравом (кравом).

Али њено лице остало је гладно (хладно) и ирочично.

Баш је настрадао ни крив ни ружан (дужан).

ГОСПОЂА И ГОСПОДИН ДОКТОР

Живео је још у предратонм Београду један познати лекарски пар: госпођа и господин доктор.

Позову господина доктора једном пацијенту кога је он раније лечио. Погледа доктор лекове на ноћном столу и примети неке пилуле које он није преписао. И по добром докторском обичају да колегу увек грди, упита болесника:

— Који је магарац ово преписао?

— Па ваша госпођа, господине докторе!

— Не мислим на ове пилуле, — трже се доктор, него ову медицину у боци, сплачине које-какве!

— Па то сте ви, господине докторе, ономад преписали...

Али драга, ти си усталом и сама признала да си крава (кравва).

Молим вас, осећајте се овде као у своме лому (дому).

За зимницу сам спремила пуну капу (кацу) купуса.

НАШ ЛЕКСИКОЊ

ЛИБИЈА

Либија. — Либија је средоземно приморје са пустињом на југу, између египатске границе и Туниса. По мишљењу Енглеза, иначе стручњака за географију, Либија има облик круга, јер свака енглеска офанзива, почета са египатске границе после извесног времена би се опет нашла на истој тачки. Влада у Лондону, у циљу научне истине, а не верујући горњим подацима генерала Вавела, сменила је овога и послала генерала Очинлека, који је ових дана поново констатовао исту чињеницу, само са примедбом да је круг много мањи, пошто се он много брже од Вавела нашао поново на истој тачки.

Клима у Либији је врло чудноватог карактера. Кад год, рецимо, Енглези преду-

зму нападе, настају пљускови, пешчане буре, циклони и антициклони који јако ометају операције. А кад Силе осовине предузму нападе ветар престане, сунце нежно засија а по песку почиње да niche цвеће. Енглези су у циљу култивисања земље, уселили масу колониста канадске, индуске и аустралијанске народности у униформама енглеске војске, али, због великих врућина, ти колонисти од некуда добијају наклоност да се отарасе свог одела које у овој средини почиње сувише брзо да их гуши. Како располаже са сувише малим бројем генерала, енглеска влада је одбила предлог да као колонисте пошаље људе своје народности.

КОСМЕТИЧКИ САВЕТИ

„БОДЉИКАВЕ КРМАЧЕ“

Мири — Ивањица: Драга мала, на вашу молбу да вам препоручим најсигурније сретство како ће лице да вам буде бело и нежно, могу да вам посаветујем да се једноставно — умијете.

Лели — Мељак. — Црне флеке са образа не могу да се уклоне нити каквим позивањима на свој користан рад, нити савијањем грбаче пред утицајним људима. Уосталом, питајте наше бивше политичаре...

Цици — Аранђеловац: Ако вам, по вашим речима, масница на левом оку, коју вам је начинио ваш муж, не стоји лепо, онда вас саветујем да замолите господина супруга да вам начини масницу и на десном оку...

Буби — Лесковац: Пошто питате како да вам уста не смрде на бели лук, дозволите да и ја вас питам: где набављате бели лук?

Нини — Ваљево. — На ваше питање када треба метнути ноћни крем, ми вам саветујемо — ноћу.

Секи — Београд. — Ако се жалите да онај коњички официр има агресивне намере према вама, онда разумете се да не треба више да једете — коњско месо...

Даци — Ужице. — Пошто ваш вереник пати много од црвеног ветра, препоручите му као најсигурније сретство да се повуче мало преко зиме у шуму, и биће све као руком однесено.

ИЗ МЕДИЦИНЕ

Сретство за мршављење

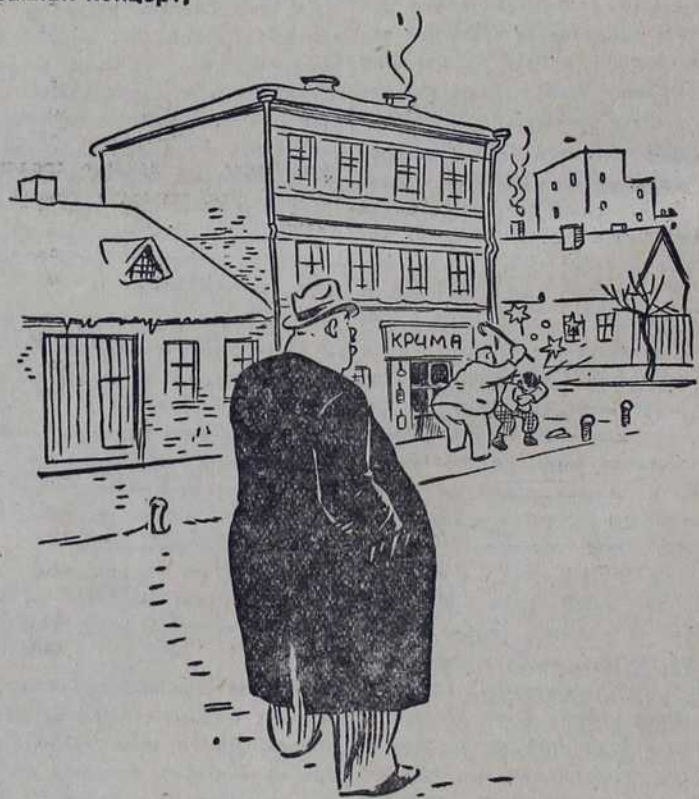
Старање о линији је увек била велика брига културног човека. После Мажиновљеве и Стаљинове линије, које припадају далекој прошлости, свакога дана се будно мотре линије разних фронтана. У приватном животу те линије имају више телесног карактера. Недостатак линије данас је опаснији него икада. Ни улицу не можете прећи без ње. Гојазност је данас тежак удар за сваког појединца. Прво што сваки гојазан човек или дама могу пасти под удар закона о непријављеним залихама масти, а друго што је веома тешко одржавати такву кубатуру у првобитним размерама. Гојазан човек троши многу више штофа за одело, апсорбује и онако смањену количину топлоте а у времену без нормалног трамвајског саобраћаја излаже се опасности од великог штрапаца.

Стога су данас сретства за мршављење веома популарна и распрострањена. Постоје две врсте тих сретстава: политичка и економска. Политичка сретства су веома ефикасна за разне симпатизере демократске и левичарске политике. Фанфаре Врховне немачке команде делују на њих интензивније него ма које сретство за мршављење. Та господи, која су у срећним временима своје политичке делатности успела да нагомилају завидне количине сала под својом дебелом кожом, налазе се на најсигурнијем путу опште мршавости.

Асоцијације мисли

— Ах — сетих се — треба да нупим карте за вечерашњи концерт,

— Ово ме потсети да прочитам извештаје са фронта на Даленом Истону.

Мали огласи

Имам на лагеру, још из предатних времена, око 50 пари обуће за мушке и женске, свих величина. Само поверљивим особама. Дојем «часну реч» да није штука роба. Миле Јовић, бакалин.

Млад господин радо би се оженио са дамом (спољашност не игра улогу), која би хтела да му купи зимски капут и зимске ципеле. — Понуде под «Ватрена љубав».

Навали строга интелигенцијо! Само још док залиха траје! «Бонтонк»-књига је за свакога потребна. Цена 20 динара кило. Борџевић, аутор, списатељ и преводилац.

Распуштеница, беспрекорне прошлости, хитно тражи брачног друга поштеног и лепе спољашности. Мираз: 6 метара дрва и једна тона шлеског угља.

Фарбамо угал и вешти смо да га директно претворимо у пепео. Ради пробе и доказе радимо бесплатно. Примамо сваку количину. Обратити се на «Боби и Муки».

Ко помогне младу симпатичну даму, отмене спољашности и вицкастих линија са позајмицом од 50 килограма масти и 100 килограма брашна вратићу му овоу натури — грејањем. Обратити се на администрацију под «Нобл-дема».

НАРОДНЕ ПЕСМЕ У СЛИЦИ

Уркатени ВИШЕВИ

— Он каже да би ти код њега било као у рају!
— О, знам, облачио би ме у смоквин лист.

— Овај сат ради осам дана без навијања.

— А кад се навије?

— Знате ли да возите аутомобил?

— Не.
— Онда врло добро! Хоћете ли да ми причувате ауто,

— Ваша професија?
— Проналазач.
— Шта сте досада пронашли?
— Ништа. Још тражим.

— Чуо сам да сте били у друштву у коме се о мени говорило. Неко је рекао да сам веома духовит, а ви сте се на то смејали?

— Није тачно, уверавам вас. Не памтим да сам икада био у друштву у коме се тврдило да сте ви духовит човек.

— У овоме месту пре двадесет година задесила ме је ужасна несрећа. Била је страшна поплава, па ми је однела и жену и кишобран. Кишобран је био свим нов...

— Шта говорите, молим вас! Хтели бисте да наступате у циркусу као чин, а високи сте свега метар и седамдесет.

— У томе је баш ствар, г. директоре, што бих ја био најмањи чин на свету!

Професор: Чини вам се да нам је ово моје предавање досадно? Видим да зевате.

Бак: Нимало, господине професоре. А о чему сте то предавали?

Он: Не знам, госпођице, шта бих за то дао да с вама могу да проведем данашње вече!

Она: Али мени је потребно да знам.

— Не верујем више докторима. Они тврде да једно јаје и чаша вина могу да одрже човека двадесет и четири сата. Ја сам, међутим, појео десет јаја и попио осамнаест чаша, па не могу да се држим на ногама.

— После операције, хоће ли моја жена дуго да пати, докторе?

— На жалост! Неће моћи да говори три дана...

— Како је ваш Степа? Он ће, свакако, ускоро да заврши школу?

— Знате како је. Не ваља, понекад ни кад је ђак добар. Ето, пре неки дан баш, пише нам Степа, па каже да се његово знање толико допало професорима да су му после испита рекли: Будите љубазни, па у октобру дођите још једном на испит.

— Како напредује твој нови роман?

— Никако. Главни јунак пао ми је у једну провалију, па сад никако не знам како да га извучем.

— Шта тражите за ово куче?
— Сто динара.
— А за ово мање?
— Две стотине.
— А за ово најмање?
— Три стотине.

— Добро, а када не бих ништа хтео да купим, шта би ме коштало?

СВЕТ У СЛИЦИ

Неуспех премијере „ОТМИЦА У РИУ“ са Франом Рузиел у главној улози

Буенос Аирес. — Према извештају нашег специјалног дописника дугоочекивана премијера «Отмица у Риу» претрпела је већ приликом свог првог приказивања потпуни фијаско. Цела трезвена Јужна Америка извиждала је овај филм показивајући негодовање према носиоцу главне улоге, који овде никако није омиљен.

ЗАГОНЕТНА БОЛЕСТ ЈЕДНОГ ЧИНОВНИКА

Једном лекару долази пацијент и жали му се да већ три дана нема столицу. Лекар му препише лек и препоручи му да дође сутрадан да му јави какво је било дејство.

Сутрадан исти пацијент опет дође лекару и пожали му се да лек није имао никакве последице. Лекар му да јаче средство, али се трећег дана понови то исто.

— То је врло опасно, рече лекар. Шта сте ви по занимању?

— Чиновник.
— Ааа, рече лекар, па што не кажете? Ево вам двадесет динара, идите и ручајте, па ћемо после видети дејство.

УТЕХА МУЖУ

Муж стоји крај постеље жене, ксја се налази у порођајним мукима. Хотели да га стиша и умири, жена му говори тихо:

— Ах, Милане, не узбуђуј се, знам да ти ниси томе крив!

ЈАДНО ДЕТЕ!

Један дечак плаче на улици.
— Шта је мали? Зашто плачеш? пита га један господин.

— Мој тата је рекао мами да је гуска...

— Но, па шта је то страшно?

— Али, мама је онда казала тати да је стари магарац...

— Па ни то није тако велико зло да због тога плачеш.
— Јесте, али сада не знам шта сам ја.

КО ЈЕ ЛОВАЦ!

Ловци разговарају:
— Па ако промаши дивљач, то ипак не мора да значи да није ловац.

— Па шта ви зовете »бити ловац«?

— Ја сматрам да је ловац сваки човек који воли лов, без обзира на то да ли погађа дивљач или не.

— Онда, значи, да сам ја милионар, пошто волим милионе.

КАЉАЧЕ Г. ПРОФЕСОРА

Жена професора Милета била је необично чиста. Навикла је свога мужа да кад дође из школе пред вратима скине каљаче и ципеле и у папучама уђе у собу. Он је то запамтио тако да му је и прешло у навику.

Једног дана је падала киша, професор Миле узео је фијакер. Дошавши пред једну радњу, он рече кочијашу да га причека. Затим уђе у радњу, купи нове каљаче, стави их на ноге, плати и дође до фијакера. Навикнут да пред вратима скида каљаче, он их скиде пред колима. Уђе и викне кочијашу:

— Терај!

МАЈЧИН САВЕТ

Савремена девојка пита мајку може ли да кокетира са двојцом удварача.

— Зашто не, само ако они један за другог не знају.

ИНТЕЛИГЕНТНА ЖЕНА

Један Београђанин оженио се девојком из неке селендре. Њену простоту успешно је прикривала доста симпатична спољашност, а још боље позамашан мизантроп.

Кад су први пут отишли у Народно позориште, за време једне паузе муж изиђе да попуши цигарету. Док је разговарао с неким познаником у фоајеу, приметити како његова жена журно узима ствари из гардеробе. Зачуђен и уплашен да се није догодила каква несрећа, пришао јој је одмах и упитао:

— Шта се десило?

— Хајде, пожури, да не задоцимо, одговори она.

— Ама куда ћемо?

— Немој да се правиш глуп! Читао си, ваљда, у програму да се други чин дешава на Топчидерском Брду! објасни она скоро љутитим тоном.

НИЈЕ МУ ЖЕНА ЛЕГАЛНА!

Дошао сељак код адвоката да се жали на жену и да тражи савет.

— Је ли ти жена легална? — пита га адвокат.

— Море, јок, и зато хоћу да је тужим.

— Па не треба ти суда кад ти није легална. Отерај је!

— Море, венчан сам с њом, па не могу.

— Како венчан, кад велиш да ти није легална?

— Море, легална је, господине, са сво село, само с мене није легална.

ОСИГУРАЊЕ

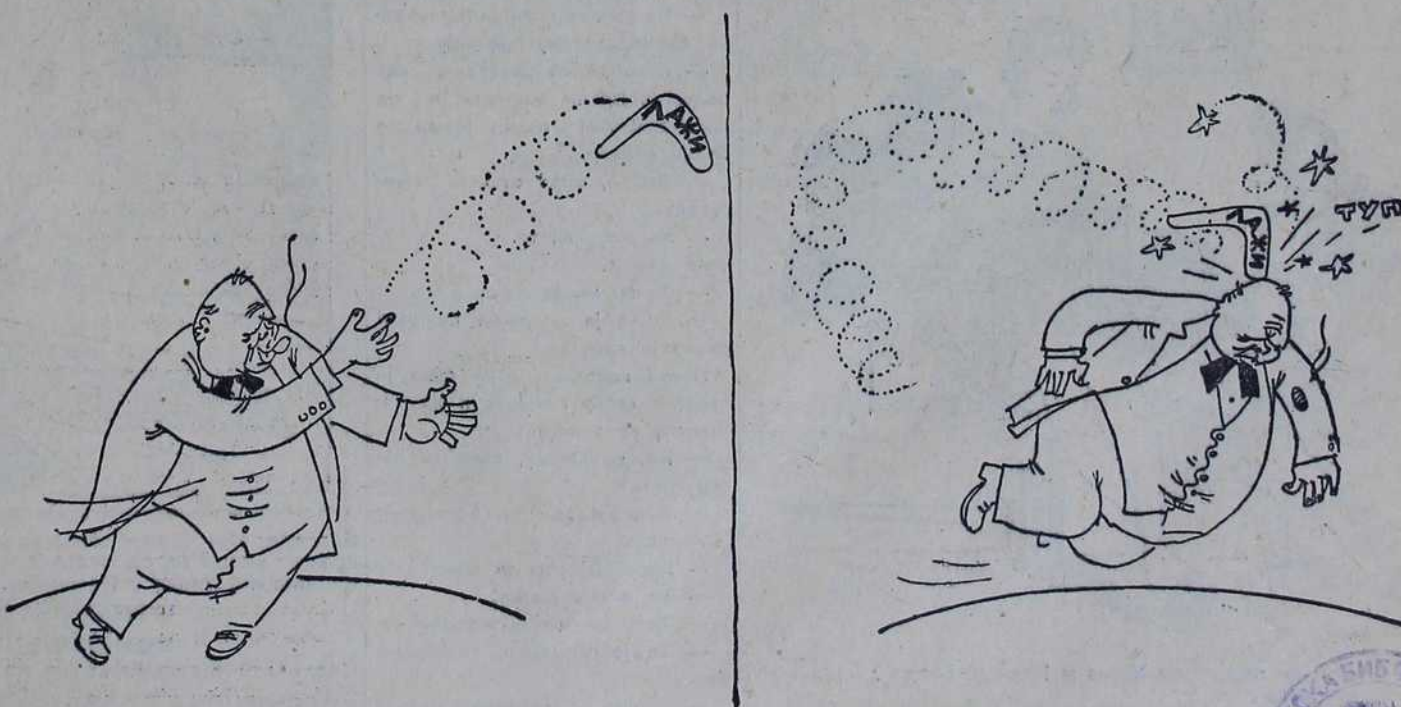
Један трговачки путник разговара са неким човеком:

— Ама слушај, брате, ја те не разумем. Сваке године ћеш одвајати једну малу суму и бићеш осигуран од несрећних случајева.

— Знам, али...

— Како али? Слушај: замисли да сломијеш једну ногу: одмах добијеш пет хиљада. Ако сломијеш руку, добићеш десет хиљада динара. А замисли ако будеш имао среће, па поломиш и руке и ноге, за час ћеш постати богат.

Кад се бумеранг рђаво баци

Равајлови фривљаји

Равајло једе коњско месо

Женске вести

— Шта намеш за бисерну огрлицу коју је Вера добила од ујана?
— Шта могу да кажем, — или је огрлице ланена, или је ланан ујан!

Због ситнице

— Знаш ли зашто се Мина и Рада разводе?
— Због чега?
— Због ситнице! Мина се једног дана сат раније вратио кући.

Из реданције

Реданција „Бодљинавог прасета“ дугује читаоцима једно извињење: наиво је изненађење реданција припремила Београђанима, сазнаћете — из чисто техничких разлога — тек из једнога од наредних бројева.

РАЗБИЈЕНА ЦЕВАНИЦА

— Ви мора да сте фудбалер? пита лекар пацијента чију је повређену ногу прегледао.
— Не, докторе. Ја страсно играм покер, а моја жена даје ногом знак испод стола.

ПРИСЕБНИ ПОПА

Дошао један ужички поп у село да крсти дете. Била је зима. Поред домаћиново куће текао мали поток, који се био заледио. Поп је хтео да окупа дете у потоку. Укућани пробише лед. Поп таман да замочи дете у воду, а оно му исклизну из руку и паде под лед. Поп се окрете и дрекну:
— Ово оде дајте друго.

СТВАР ЈЕ У РЕДУ

Богати банкар је затекао не отоману своју жену, лепу и младу, са врло симпатичним и младим књиговођу. Залупио је врата и одмах отишао своје адвокату.

— Драги пријатељу, десило ми се нешто што нисам могао ни у сну сањати!

И он му исприча целу ствар.
— Па разведи се, ја ћу водити бракоразводну парницу.

— Како да се разведем кад радим с њеним миразом и од њега живимо? почео је да се брани банкар.

— Добро, онда отпусти књиговођу.

— Не могу ни то.

— Зашто?

— Па он ми је десна рука.

— Онда ја не знам помоћи! рекао је адвокат.

После неколико дана срео је адвокат свога клијента и из учтивости га запитио:

— Но, пријатељу, како си извео ствар?

— Осветио сам се, одговорио је банкар.

— Како? Отерао си жинку?

— То нисам могао!

— Отпустио си књиговођу?

— То још мање, одговори банкар.
— Па шта си, дођавола, радио?
— Продао сам отоман.

— Ови Енглези изгубише и Сингапур!
— Никакво чудо! кад Енглези једном почну да беже, тешко их је зауставити.

Како **Терши** замишља...

Чиновника-месечара

Благодарећи предусретљивости немачких власти, „Бодљинаво прасе“ може се од овога броја растурати у свим заробљеничким логорима у Немачкој.

Омогућите својим рођацима и пријатељима пријатну разоноду! Претплатите заробљенике на „Бодљинаво прасе.“
Тромесечна претплата стаје само 36.- динара